

คำเชื่อมต่างๆ ในการตอบข้อสอบ

ผู้เข้าสอบส่วนใหญ่จะมีปัญหาเกี่ยวกับการเขียนตอบข้อสอบว่าควรจะใช้คำเชื่อมอย่างไร ให้ผู้ตรวจข้อสอบอ่านคำตอบแล้วได้ใจความ และสามารถอธิบายได้ตรงประเด็นที่ถาม ดังนั้น บทความนี้ จึงขอยกคำเชื่อมต่างๆ ที่ควรนำไปใช้ในการตอบข้อสอบ

“การที่...นั้น” คือ การลอกข้อเท็จจริงที่ปรากฏในคำถาม เพื่อให้ผู้ตรวจข้อสอบทราบว่า ผู้เข้าสอบกำลังจะตีความข้อเท็จจริงดังกล่าว

“ถือว่า...” และ “ถือเป็น...” เป็นคำที่ใช้บ่อยมากสำหรับการปรับข้อเท็จจริงให้เข้ากับข้อกฎหมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้อเท็จจริงที่กฎหมายบัญญัติไว้ให้ถือว่าเป็นอย่างนี้เท่านั้น

“เพราะ...” และ “เนื่องจาก...” เป็นคำอธิบายเหตุผลหรือเจตนารมณ์ของกฎหมายที่บัญญัติไว้เช่นนั้น โดยทั่วไปบทบัญญัติแห่งกฎหมายแต่ละมาตรา จะไม่ระบุเหตุผลไว้ในมาตรา แต่หากผู้เข้าสอบอ่านตำราทางกฎหมายหรือหนังสือคำอธิบายกฎหมายนั้นๆ แล้วก็จะทราบถึงเหตุผลและเจตนารมณ์ของบทบัญญัติแห่งกฎหมายได้ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เข้าสอบสามารถนำเหตุผลและเจตนารมณ์ดังกล่าวมาใช้ในการตอบข้อสอบได้พอสมควร

“แม้ว่า...ก็ตาม” เป็นคำสันธานที่อยู่หน้าประโยค เพื่ออธิบายข้อเท็จจริงที่ขัดกับข้อเท็จจริงอื่น ซึ่งมักเป็นข้อเท็จจริงที่ผู้ออกข้อสอบมักระบุไว้เพื่อทำให้ผู้เข้าสอบสับสนในการตอบข้อสอบ หากผู้เข้าสอบใช้คำนี้ในการตอบข้อสอบด้วยแล้ว ก็จะทำให้ผู้ตรวจข้อสอบทราบว่า ผู้เข้าสอบได้พิจารณาข้อเท็จจริงทั้งหมดประกอบกันอย่างครบถ้วน

“อย่างไรก็ตาม...” มักใช้เมื่อต้องการขึ้นประโยคหรือย่อหน้าใหม่ เพื่อต้องการอธิบายประเด็นเพิ่มเติมที่เป็นข้อยกเว้น หรือเป็นข้อสังเกตเพิ่มเติมจากที่กล่าวไว้ในประโยคหรือย่อหน้าก่อน

“นอกจากนี้” มักใช้เมื่อต้องการขึ้นประโยคหรือย่อหน้าใหม่ แต่จะใช้กับการอธิบายประเด็นเพิ่มเติมที่สอดคล้องต้องกันกับประโยคหรือย่อหน้าก่อน แต่ประเด็นเพิ่มเติมดังกล่าวข้อสอบอาจไม่ได้ถามไว้ ซึ่งก็แล้วแต่ผู้ตรวจข้อสอบจะให้คะแนนตามที่เห็นสมควร

“ถ้า...แล้ว” จะใช้กับประโยคที่เป็นเงื่อนไขซึ่งเป็นเหตุเป็นผลกัน

“ดังนั้น...” ใช้สำหรับการสรุปคำตอบ หรือแสดงผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจากข้อเท็จจริงที่กล่าวไว้แล้ว ซึ่งผู้ตรวจข้อสอบอาจดูสรุปคำตอบเสียก่อนว่า ตอบถูกหรือไม่ หากตอบผิดในส่วนที่เป็นสรุปคำตอบเสียแล้ว ก็ไม่จำเป็นต้องตรวจเนื้อหาอื่นๆ ของคำตอบเลย

“ส่วน ... นั้น” เป็นคำขึ้นต้นประโยค ที่ต้องการระบุให้ชัดเจนว่า กำลังอธิบายประเด็นใหม่ คนละประเด็นกับที่กล่าวไว้ในประโยคก่อน

นอกจากนี้ การยกตัวอย่างข้อเท็จจริงเพื่ออธิบายข้อกฎหมายเพิ่มเติม นั้น จะทำให้ผู้ตรวจข้อสอบทราบว่าผู้เข้าสอบมีความเข้าใจอย่างแท้จริง โดยใช้คำว่า “ตัวอย่างเช่น” เมื่อขึ้นย่อหน้าใหม่ หรือใช้คำว่า “เช่น ... เป็นต้น” เมื่อต้องการยกตัวอย่างเป็นคำ ที่ไม่ต้องมีการขึ้นย่อหน้าใหม่

คำถาม สินค้าของบริษัทถูกขโมย และมีหลักฐานการแจ้งความ ถือเป็นการขายหรือไม่ ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มหรือไม่

คำตอบ การที่สินค้าถูกขโมยนั้น ถือเป็นการขาย เนื่องจากประมวลรัษฎากรบัญญัติให้การขายหมายความรวมถึงสินค้าขาดจากรายงานสินค้าและวัตถุสิบ แม้ว่าบริษัทจะมีหลักฐานการแจ้งความมาแสดงก็ตาม ดังนั้น บริษัทต้องนำราคาตลาดของสินค้าที่ตรวจพบมาคำนวณภาษีขาย ถ้าภาษีขายมากกว่าภาษีซื้อแล้ว บริษัทต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม แต่ถ้าภาษีซื้อมากกว่าภาษีขายแล้ว ให้ถือเป็นเครดิตภาษีที่บริษัทมีสิทธิได้รับคืนภาษีหรือยกยอดไปชำระในเดือนถัดไปได้ **อย่างไรก็ตาม** ความรับผิดชอบในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มมิได้เกิดขึ้นในวันที่สูญหาย หากแต่กฎหมายบัญญัติให้ความรับผิดชอบในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้นในวันที่ตรวจพบ ส่วนการจัดทำใบกำกับภาษีหรือไม่ นั้น บริษัทไม่จำเป็นต้องจัดทำใบกำกับภาษีแต่อย่างใด เนื่องจากกฎหมายบัญญัติยกเว้นไว้ และเป็นเรื่องกรณีที่ไม่มีการชี้เข้ามาเกี่ยวข้อง **นอกจากนี้** บริษัทมีหน้าที่ต้องลงรายการในรายงานสินค้าและวัตถุดิบภายใน 3 วันทำการ นับแต่วันที่ตรวจพบการสูญหายอีกด้วย

สงวนลิขสิทธิ์

www.TUECPA.com

สถาบัน PC Center